

Én vagyok az Oltáriszentség Szüze - Jelenés Manduriában

A 90-es évek elején egy akkor 19 éves lánynak, Debórának megjelent a Szűzanya. A jelenések kezdetben naponta ismétlődtek. A Szűzanya tanítgatta a lányt hitigazságokra, imádságokra, és előkészítette, hogy Jézusnak a szenvedéseit megértse, sőt átélje, hogy engesztelje ezzel mások bűnéért is Jézust, a nem szeretett Szeretetet.

Debóra, aki 17 éves koráig úgy élt, ahogyan, sajnos, a mai fiatalság nagy része él, lelkileg sivár környezetben született és nőtt fel, aki egyáltalán nem törődött a vallási kötelezettségekkel, aki még az ünnepeken sem vett részt a szentmisén, sőt, nagyanyját is megszidta, hogy öregkorára már csak olvasni és imádkozni tud.

A Könyörület Isten erre a lányra, Debórára is végtelen kegyelemmel tekintett, felemelte őt a pocsolójából és bevezette a „Celeste Verdurá”-ba. Ateista életétől elfordítván őt, a Mindenható vele is nagy dolgokat vitt és visz végbe.

A vidám, de üres élet helyett barátaival együtt, akikkel szerezte rossz tapasztalatait, a szent és igényes apostolságot választotta. Debóra, néhány év alatt (2000.-ben töltötte be 27. évét) misztikus, *de igen fájdalmas módon átélte Jézusnak szegény világunk megváltásáért átélt szenvedését* és halálát. Feltámadásának boldogsága erősíti meg Debóra szívét, hogy néha sírva, néha mosolyogva, de folytassa küldetését.

Manduriában, a Taranto körzetben lévő Puglia kisvárosban, ahol Debóra él, Jézus és Szűzanyánk egy olajfaligetet választott jelenésük színteréül.

De hogyan is kezdődött?

1992. május 20.-a volt, elindultam bevásárolni, amikor hirtelen egy hangot hallottam, amely engem szólított. Legalább háromszor hátrafordultam, de nem volt senki mögöttem, csak 300-400 méterre. Pedig hallottam ezt a hangot, amely így szól hozzám:

„Leányom, nézd a látóhatárt és látni fogod, hogy a te utad nem ez, hanem egy másik.”

Jól hallottam, nem képzelődés volt, egy lány férfihang szól. Belülről, az én bensőmből hallatta hangját; úgy tűnt, mintha összekötötte volna szívemet a füleimmel. Nem törődtem vele, elengedtem a fülem mellett, gondolva, hogy a mellettem lévő fiúhoz szól. Hazamentem és senkinek sem szóltam egy szót sem, csak annak a fiúnak, aki velem volt. Ekképp telt az a nagyon furcsa nap.

Még abban az évben, augusztus 10.-én elmentem a diszkóba, amikor ugyanaz a hang ellentmondást nem tűrően így szólított:

„Leányom, kövesd a szavaimat és Én lassan-lassan elvezetlek oda, ahol az Igaz Atya létezik.”

Mivel anyám ragaszkodott hozzá, részt vettem azokban a napokban egy zárandoklaton, ahol, mint mondják, jelen van a Szűzanya. ... A zárandoklat már majdnem a végéhez közeledett, amikor feltűnt előttem egy sugárzó, az égi napnál is ragyogóbb Nap: az a Fény soha nem látott világosságot árasztott. És ebből a Fényből egy leírhatatlan lány női hang szól hozzám:

„Ha tovább haladsz, az út Velem nem jelent majd fáradságot. Gyere, gyere, Én veled leszek.”

Szeptember 13.-án, 15.30-kor a lány férfihang újra megszólalt és azt mondta:

„Leányom, az Örök Szeretet nevében itt hagyom az Én békességemet. Béke legyen veled!”

Az életem attól a pillanattól fogva lassan-lassan kezdett megváltozni, lassan kialakult szívemben az elhivatottság a Szűzanya és az áldott Jézus iránt. Néhány barátommal egy faluszéli templomban éjszakai virrasztás szerveztem, melyet Isten Anyjának ajánlunk (október 11.), és akkor egy férfihangot hallottam: „És Én mondom neked, a föld összes fiatalja késlekedés nélkül Hozzám fog jönni, mert Általam léteznek.”

A leghihetlenebb az volt, hogy a templomocska, amelyben az imádkozó virrasztást tartottuk, zsúfolásig megtelt fiatalokkal és gyerekekkel. Számomra ez volt a jel, hogy egy felsőbbrendű lény szinte észrevétlenül rajtam tartja a kezét és felrázta a tudatomat, amely olyannyira érzéketlen volt Istennel kapcsolatban.

Október 15. – „Mit gondolsz, ki vagyok Én? Én vagyok a te békességed, a helyes út! Jézus vagyok, a te Mestered, a Jó Pásztor, gyermekem. Azt kívánom, hogy kövess engem!” *Megkérdeztem Tőle: „Miért épp hozzám jössz, aki oly nyomorult és bűnös? Talán elfelejtetted, hogy azelőtt mindig elárultalak?” Erre Ő: „Júdás is elárult Engem, mégis tanítványommá fogadtam. Azt hiszed nem tudtam előre, mit fog Velem tenni?” És én: „Annyira méltatl... Miért nem keresel mást, aki méltóbb befogadni Téged, mint én?”*

Egy pillanatnyi csönd után: „Én az elesettek miatt jöttem, gyermekem, és nem az épekéért! A te méltatlanságod tetszik Nekem és szellemi esendőséged könnyen lehetővé teszi Számomra, hogy megváltoztassalak, meg aztán Én a gyengéket és tehetetleneket bírom rá arra, hogy erősek és hatalmasak legyenek! Így mondja Isten Lelke.”

Október 23. – Egy 18-20 év körüli gyönyörű fiatal nő volt. Első találkozásunkkor a következő szavakkal szól hozzám:

„Dicsértessék Fiannak Neve mindennap!”

És én azt feleltem: „Nem így mondják inkább: Dicsértessék mindörökké?”

Mosolygott.

„Leányom, a Védelmesz szerepében jöttem ide. Isten küldötteként vagyok itt és nem magam akaratából. Nem azért jöttem erre a helyre, hogy csak te légy az Égi Szó egyedüli letéteményese, akinek az ajtaján az emberiség kopogtathat. Az Én Fiam sem azért szólal meg a szívedben, hogy beszélgesse veled, hanem hogy világossá tegye számodra: a világ a kárhozát feneketlen mélységébe süllyed. Ne felejtss: minden, amit testvéreidért fogsz tenni, neked is, testvéreidnek is javára válik. Az én szavam lángot gyújt a szívekben, de a bűn víz, mely eloltja azt. Isten az, aki általam adja a Mindenható Atya áldását: az Atya, Fiú, Szentlélek az Ő Jegyeseivel a Szentháromságban. Leányom, menj és ezekkel bátorítsd szíved! Én mindig veled leszek. Amikor nehézség támad, találd menedéket az Én Szeplőtlen Szívemben. Az én üzenetem ezzel nem ért véget. Dicséressék a Jézus Krisztus minden pillanatban!”

Hát így kezdődött.

A szép „Hölgy” Debórának mindig ragyogó felhőkkel körülvéve jelenik meg, hófehér fényvel, amely egy olajfa ágaiból sugárzik, amelyből Ő előtűnik. A jelenés másik megnyilvánulási formája belső párbeszéd, amelyet a Szűzanya a Fiával, azaz Jézus Krisztussal, a Mi Urunkkal, a Kinyilatkoztatás Királyával együtt folytat Debórával, valamint az ehhez kapcsolódó látomások.

A Szűzanya Debórának többféle néven mutatkozik be: Eleinte úgy, mint Mirjam, a názareti Szűz, aztán, mint az Áldott Olajfa Anyja, a Szent Olaj Szűze, az Örök Áldozat Anyja, az Egyetemes Engesztelés Anyja, és legfőképpen: az Oltáriszentség (Szent) Szűze.

Jézus úgy jelenik meg Debórának, mint a Kinyilatkoztatás Királya, Misztikus Nász, nem szeretett Szeretet, Szent Szív, Jó Pásztor, Szent Társ, Oltáriszentséges Szeretet és Isteni Mester.

Egy 2003-ban készült beszélgetésen Debóra a következőket mondta a Manduriai Jelenésekkel kapcsolatban:

Mi is az én történetem? Sok mindent történt velem, szép dolgok, és kevésbé szép dolgok, egyaránt. Egy bizonyos, mindaz, ami történt, része volt a hivatásom történetének. Az enyém egy különleges hivatás, melynek nyomán sok-sok más hivatás támadt. Mert Isten a karizmák nagy ajándékozója. Ő a legnagyobb karizmatikus, aki csak létezik. Az Isten minden gyermekét egyaránt szereti, tehát természetes az, hogy feltárja előttünk Magát. Persze, valakinek így, valakinek másképpen. Gyakran és sokan találkoznak Jézussal. Talán mindenki találkozik Vele egyszer az életében. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ismerjük is Őt. Nem jelenti azt, hogy fölsimítottuk Őt. És nem jelenti azt, hogy megismertük Őt. Ismerni Jézust annyit jelent, mint az Ő útján járni. Jézus útja ma is olyan, mint egykoron volt, és mindörökké ilyen is marad. Jézus útja a szenvedés útja, öröm útja, és bizonyosan a lelki változás útja is. Amint rálépünk a Jézusi útra, szükségképpen változások lesznek addig életünkben. Csak rálépni nehéz a Jézusi útra, aztán Jézust követni már egyáltalán nem olyan nehéz, hiszen az Úr olyannyira egyszerű Isten.

11 év alatt bizonyára megváltoztunk. Megtanultuk azt, mit jelent kereszténynek, Krisztusnak lenni. Ez nem jelenti azt, hogy tökéletesen meg is tudjuk valósítani a Krisztusi életet, de törekszünk arra, hogy a szentté válás útjára lépjünk. Itt mindenki önkéntesként dolgozott. Ezeket az embereket hozzám hasonlóan meghívta az Úrnő, ahogy itt nevezzük Őt. Mária világosan és többféleképpen jelent meg, mutatta meg magát nekik. Álmaikban jelent meg, vagy más módon nyitotta meg a szívüket.

Mária megismerteti velünk az Eukarisztia fontosságát. Jézus azért ajándékozott meg az Eukarisztiával, az Oltáriszentséggel, mert az Oltáriszentségen keresztül Jézus állandóan velünk van. Ez hitünk alapja. És ebből fakad hitünk ereje is.

Itt Manduriában a Szűzanya már az első jelenéseiben kinyilatkoztatta, hogy mi a célja, hogy miért jött a világba. Ő nem önmagáért jön, és nem magától jön. A Szűzanya azért jön, mert küldik. A Szűzanya tehát szolgálóleány. Akkor is, ha ugyanakkor hatalmas Királynő is. Isten Őt minden hatalmával felruházta. A Szűzanya meg tud minket menteni. Ez nagyon fontos üzenet. A Szűzanya azonban nem maga ment meg bennünket, hanem a Szentlélek segítségével. De mielőtt megvalósul üdvösségünk, meg kell értenünk, a szívünkbe kell zárnunk azt, hogy honnan jön, honnan érkezik: ez az Üdvösség. Néhány évvel ezelőtt a Szűzanya azt mondta, azért jövök, hogy elmondjam azt, amit nem értettetek meg Fatimában az Angyaltól. Fatimában az Angyal ugyanezt hirdette a világnak a gyerekeken keresztül, mikor a kelyhet és a Szentostyát megmutatta nekik. Hisszük, hogy a Szűzanya minden ember Édesanyja is. Egy anyának, mindenre meg kell tanítania a gyermekét. A Szűzanya, a mi Édesanyánk, azért mondja el a teljes igazságot, hogy képesek legyünk megérteni, és a szívünkbe zárnunk Jézust, az Isten Igazságát. Ezért tanított minket a Szűzanya, mint jó Édesanya, helyesen imádkozni.

Hogyan nézett ki ez a hely úgy 10-11 éve? Hogyan a Mária jelenések történetében, bizonyára már helyeken is, szeméttel volt itt is. Több hónap kell ahhoz, hogy kitakarítsuk, és megtisztítsuk. Ha itt körbetekintünk, azt látjuk, hogy ez a hely nagyon hasonlít a jeruzsálemi Getszemáni kertre. Mi csak annyit tettünk, hogy kitakarítottuk, rendbetettük a környezetet. Ez a szembeszökő hasonlóság a táj természetének köszönhető. Az igazi kertépítő azonban itt az Isten volt, Aki - azt lehet mondani, lélekben - ikertestvérré tette a Getszemáni kertet és ezt a Celeste Verdura-t, a mennyei zöld veteményes kertet, Mária Olajfás kertjét.

A természetfeletti jeleket mi nem csodának nevezzük. Mi ezeket a dolgokat az Isteni szeretet jeleinek, az Úr, a csodálatos Atya jeleinek hívjuk. Sokféle jelet kaptunk az évek során. A szobrokból igazi olaj és igazi vérkönyvek fakadtak. Innen ered és a világon sokfelé elterjedt a vért és olajat könnyező Szűzanyának a tisztelete. Aztán voltak az égen megjelenő jelek is. Emlékszem, voltak valóságos fényoszlopok. Máskor a Nap és a Hold táncba kezdtek. Fényképek is készültek arról, hogy a Hold elmozdult, szinte táncolni kezdett, és egy nagy, erősen fénylő M betűt írt le az égre. Csak miután ez az M betű szertefoszlott, tért vissza a Hold saját helyére. Ezek minden szemtanú számára nyilvánvaló és egyértelmű jelek voltak. Sok-sok ilyen jel volt. A Szűzanya megígérte, hogy itt, a Mária's keresztúton, sokaknak megmutatja Magát, és be is váltotta ezt az ígéretét. Beteg emberek is eljöttek ide, és közülük többen meggyógyultak. Mi ezekről a dolgokról nem

jelenthetünk ki semmit. Majd ha eljön az ideje, az Egyház, mint az igazság letéteményese, alaposan ki fog vizsgálni mindent. Annyi bizonyos, az Áldott Olaj tisztelete elterjedt az egész világon, de legfőképpen a keleti országok fiataljai körében.

A Szűzanya üzenetei itt Manduriában alapvetően három dologra épülnek. Ez a három dolog, vagy, ahogy mi nevezzük, a három fénylő fehér kő, a Szűzanya, az Oltáriszentség és a pápa. Fatimában a Szűzanya egy csillagot viselt ugyanezen a helyen, a térd és a boka között. Azt mondta, meg akarom nektek mutatni, föl akarom nektek fedni ennek a csillagnak a titkát. A térd és a lábfej között látható csillag azt jelenti, hogy valami megvalósulóban van. Érkezőben van a kegyelmi úton. Ennek a csillagnak a titka az új evangelizáció, a nyitás az ég felé. A Szűzanya elmagyarázta nekünk, hogy ez az evangelizáció, mellyel a világ megnyílik majd

Krisztusnak, II. János Pál pápa munkájának köszönhető. A Szűzanya mindig azt mondta, hogy Ő az én fehér mártírom. Sokan nem értik, hogy a Szűzanya miért viseli a ruháján a pápa címerét... pedig nagyon sok üzenetben hangzott el, hogy II. János Pál az az ember, aki megakadályozta a lázadását. Aki a testvéreket a békében, a hitben összefogta. A keletről jött, a szenvedő, és magát bensőleg igazán a Szűzanyának szentelő pápa érkezése volt a kezdete ennek a nagy máriás kornak. A Szűzanya maga mondja, hogy most Szentlélektől megújult évezred nyílik meg a világ előtt. A gonosznak a tevékenysége éppen ezért érezhető ilyen nyomasztónak manapság. Hiszen a gonosz, saját materializmusába, anyagelvűségébe akarja belesüllyeszteni a világot. A Szűzanya azonban világosan változásról beszél. Azért jelent meg a gyermekeinek, akik közül én vagyok az utolsó, hogy elmondja az üzenetét, melynek középpontjában épp az Eukarisztikus hit újra megtalálása áll. Vagyis a máriás, Eukarisztikus, tehát Oltáriszentségi, hálaadó lelkeség, szellemiség.

Amikor a Szűzanya megmutatta, kinyilatkoztatta nekünk a rózsákat, rá kellett jönnünk, hogy itt a rózsáknak más a jelentésük, mint Montechiariban. Itt a piros rózsza színe a vértanúságot jelenti. A másik két szín pedig az imát, valamint azt jelenti, hogy a Szűzanya Szíve megszenteli a családokat és a gyermekeket. A rózsák tövisei pedig Jézus töviskoszorújára, tehát a bűn fájdalmas sebére emlékeztetnek minket. A Szűzanya akarata szerint, a rózsatöveket annak az útnak a két oldalára ültették, melyet térden állva, vagy mezítláb járunk végig. Ezt az utat a Mária Fájdalmas Útjának nevezzük. Ez számunkra azért fontos, mert ezen az úton, a keresztúton tapasztaljuk meg Őt, Máriát, mint Jézus társát a megváltásban. Szűzanya elmondta, hogy mi is az Ő szerepe a Megváltásban, az örökkévalósághoz fényéhez vezető keresztben. Ő kísér bennünket Jézussal, a Megváltóval együtt. Tehát amikor térden állva, vagy mezítláb végigjárjuk ezt az utat, nem a Csodák Anyjával találkozunk, hanem magával a Csodával, ami a Szűzanyában benne rejtezik. A Szűzanya ennek az útnak a megtétele során az Anyukánk, a nővérünk lesz, és lelki vezető társunk is egy személyben. Ez nagyon megrázó és szívbe markoló élmény. Nem véletlen, hogy az út megtétele során sok rokkant meggyógyult. Ezek a gyógyulások a hit erejéből fakadtak.

A Szűzanya Isten tökéletességének legtisztább tükrö. A máriás keresztúton könnyen találkozhatunk Vele, az Édesanyánkkal, aki szolgálóleányként jön és vezet minket, A Szűzanya nem árusít látomásokat, nem árusít álmokat, hanem megtestesül bennünk, hogy megéljük Őt, hogy igazi életet élhessünk.

Minden ugyanúgy történik velem, mint az első jelenés alkalmával. A jelenés előtt három fénygömböt látok, melyek egymás körül forognak, fölfénylenek, kialszanak, fölfénylenek, kialszanak, és aztán egyesülnek.

Amikor eggyé válnak, egy nagy tojást, egy napfény-tojást formálnak. Abból lép elő a Szűzanya. Az első alkalommal, 1992. október 23.-án nagyon nagy fájdalmaim voltak. Nagyon féltém. A kezem az erek majdnem kiszakadtak, és rettentő fájdalmat éreztem a szememben. A Szűzanya elmagyarázta, hogy később nem lesz majd így, ez csak az első alkalom velejárója. Szent Pálnak lehetett hasonló élménye, amikor a fénytől megvakult. Ez egy igazi megtisztulás. A három fénygömb híradása belehasított a szívembe. Átjárt a forróság, a szeretet, és megértettem, hogy el kell hagynom mindent. Tudván tudtam, hogy az a pillanat az enyém, nekem szól, hozzám jött, ott kell lennem, és választanom kell. A jelenés alatt extázisba estem. Ez önkívületi állapot, így nevezik, ahogy elmagyarázták nekem. De én akkor csak azt tudtam, hogy ott van teljes valóságában, három dimenzióban. Utána viszont úgy tűnt, mintha egy pehelypárnába huppannék. Ahová estem, csupa hó, melegség volt minden. Éveken át vizsgálták a térdeimet, hiszen a kövekre zuhantam. És a térdeimen éveken át ott voltak a jelek, még most is érzem a térdemben. Abban a pillanatban nem éreztem fájdalmat, nem éreztem semmit, csak azt tudtam, hogy beszélek. hogy Vele beszélek. A jelenés lényegében ilyen. Amikor itt jelent meg az olajfán, az ágak között, az ágak és Közte mindig volt egy fényfelhő, nagyon fényes, szürkés színű fényfelhő. És körülötte minden egy másik valóság volt. Azt mondhatnám, hogy a jelenés alatt úgy éreztem, mintha nem élnék.

1997. május 16-17. közötti éjjel

Szűz Mária „Leányom, amit itt látsz, azt kell megvalósítanom azért, hogy az imádság megóvja ezt a helyet, amelyet megérintettem. Emlékszel, az első Jelenéseidben milyen utakat jártam be veled, hogy a Fiam dicső keresztjét felemeltesd?”

D. „Igen, Mennyei Anyám!”

Szűz Mária: „Most arra kérek, hogy alakíts ki itt egy ilyen kis kertet! Építtess egy templomot és egy utat, azt pedig szegélyezze háromféle rózsából álló sövény! **A Montechiariban kapott üzenet három színét kell felhasználnod: a sárgát, a vöröset és a fehéret:**

- **a vörös benneteket jelképez: a szenvedéseketet**
- **a fehér: az imát és a gyermekek és a családok felajánlását az Én Szívemnek, az Örök Kenet Forrásának;**
- **a sárga: a bűnbánatot, amelyet töletek kérek.**

Hármasával ültessétek a töveket!

Az első Jelenésem évfordulóján arra kérek, hogy ezen az úton állítsátok fel a Keresztút állomásait, és véssétek beléjük a teljes Rózsafüzér szövegét. Ennek az útnak „Via Dolorosa Mariana” lesz a neve, és térden kell végigmennetek rajta addig a templomig, ahol felállítjátok majd a Képmásomat, és egy terméskő oltárt.

Ezen a helyen haladt el szent lábam, és ígérem, hogy ennek a különös kegyelemnek a hatására:

- **legmegátalkodottabb bűnösök is megtérnek**
- **számtalan felszentelt visszatalál az ösvényre**
- **a betegek számára a kegyelem forrása lesz ez az út, amelyet súlyos esetekben a rokonaiknak kell végigjárniuk helyettük**
- **sokuknak személyesen is megjelenek, és megvigasztalom fájó szívüket.**

E feladattal megáldalak, és azt kívánom, készülj, mert hamarosan a Kinyilatkoztatás 5. évfordulóját ünnepelheted Isteni Jegyeseddel.

Dicséretessék a Drága Fiú, Jézus Szentséges Szíve!”

1996. július 22. éjjel

J. „Békét hoztam neked, bizalmas társam!”

...

J. „**Olyan a te ifjú szenvedésed, akár egy zöldellő olajfa.** Ne felejtse el, hogy a Szeretetem jele vagy! Az idő gyorsan eltávolított az elmékedéstől, egyre kevésbé tudsz úgy elmélyedni Bennem, ahogy egykor. Talán eltompít, hogy már nem beszélhetsz Velem olyan gyakran?”

D. „Nem, Uram, de nagyon szenvedek, és gyakran úgy érzem, hogy járhatatlan utakat jelöltél ki számomra. Nem értem az embereket: viszálykodás, széthúzás, önteltség, hazugság tölti be életüket, és képtelenek megkülönböztetni a jót a rossztól.”

J. „És Mondd, talán nem Én vagyok, aki megengedtem e nyomorult hittársaidnak, hogy a közeledben legyenek és viselkedésükkel gyötörjenek téged? Nem Én helyeztem ezeket a langyos és hideg szíveket a te kis tűzhelyed köré, hogy határtalan kegyelmemmel töltsen be a semmit? Meg kellett tennem, és nem haboztam megtenni!

Ha belső látással felismernek, hogy milyen hazugok és egoisták Velem és veled, az „Én eszközzel” szemben, akkor sírnának, és úgy szenvednének, mint egy megkínzott, haldokló ember. Még hagyom, hogy ezt tegyék, nem azért, mert megérdemled a megaláztatást, hanem mert várom, hogy megváltozzanak. ...

Ahol nem a tisztelet, a szeretet, a megbocsátás, az irgalom, az egység és a béke az úr, onnan Én is menekülök. Ott nem hallok meg a legszentebb imádságot sem. Ha legalább egy kicsit is igyekeznének, tudnám, hogyan ajándékozom meg őket!

...

D. „Uram, sokat szenved Mennyei Anyánk?”

J. „Kimondhatatlan fájdalmakat él át ezért az elkorcsosult és gyalázatos emberiségért. **Szeresd Őt, a Legszentebb és Legszelebb Galambot,** hiszen ez az Asszony lélek a Lelkemből, test a Testemből, és vér a Véremből; és ígérd meg, hogy mindenkivel megszeretted! **Azt akarom, hogy mindenki ismerje Dicsőségét!**

Mária az Én másik lángoló Szívem: értsétek meg! Tudjátok ti is, papjaim és felszenteltjeim, hogy a Rózsafüzér az az ima, amelyet a legjobban szeretek. Ez az imádság megszenteli életeteket, mert elmélyít benneteket a legnagyobb csodában: a szeretet titkában, melyet Én és Anyám irántatok érzünk.

Most pedig hozz lelkedet, és imádkozzák, imádkozzák szívvel-leléssel a Rózsafüzért, melyet a mi közös Anyukánk, a Szentlélek Szeplőtelen és színarany Jegyese, a Szűz Mária ajándékozott az emberiségnek. Tanuljátok meg „Anyukátoknak” szólítani! Hamarosan találkozunk! Maradj Bennem, és rajzold le a jelemet!”

mint nap Velem vagytok.”

Szűzanya üzeneteinek középpontjában a máriás, Eukarisztikus szellemiséget, lelkiséget állítja. Pontosan elmondta, hogyan alkossuk meg az imaközösségeket, imatűzhelyeket a gyakorlatban. Voltak olyan évek, amikor nem doktrínát, törvénykönyvet adott a kezünkbe, hanem megtanította megérteni a hit alapjait. A Szűzanya az egészen alapvető dolgokkal kezdte a tanításunkat. Például megtanította nekünk, hogyan és miért vessünk keresztet. Elmagyarázta, hogy lassan, tisztelettel, a keresztet dicsőítve kell keresztet vetni. A Szűzanya mindent egyszerűvé tett. Beszélt például a belső ösvényről, tehát a Szentség útjáról, a kegyelmi útról, a családról, tehát a házasság szentségéről, nagyon sok üzenetet adott erről. Sír és szomorú volt, mert látta, hogy a gonoszoknak, a Sátánnak alapos terve van ez ellen, ami az Ő tervével ellentétes. És a Sátán programja társadalomellenes, egyházellenes, emberellenes. A Sátán programja arra irányul, hogy megtörje, tönkre tegye a legszentebb Szűzanya Szentlélekkel szőtt nagy tervét, hogy együtt hívjuk az Urat: Jöjj le Urunk, Jézus.

2000 és 2003 között a Szűzanya figyelmeztet a háború veszélyére, és arra is, hogy az emberek nem akarják meghallani a pápa felhívásait. Engem többször meghívott különböző helyekre. Németországban olyan, mintha az emberek egy kicsit süketek lennének. Azt állítják, hogy nagyon szeretik a pápát, de sok dolgot nem fogadnak el abból, amit mond. Erre a Szűzanya azt mondja, hogy sok dolgot vissza kell állítani eredeti értékébe. Ilyen többek között az engedelmisség is. Amikor a pápa, ahogyan a Szűzanya nevezi, „az én pápám, az én fiam, az én fehér mártírom”, bejelent, közlése valamilyen, azt nem véletlenül teszi. Nagyon vártuk az új körlevelet, az új enciklikát, melynek a pápa nem az Eukarisztia címet adta, hanem az Eukarisztiában, az Oltárszentségben, a hálaadásban élő Egyház címet.

Mindannyian Mária iskolájában voltunk és vagyunk. A Szűzanya évről évre, napról napra szól hozzánk, beszél az akadályokról is, de mindig és mindenk előtt imára szólít fel. Imára hív minket. Imára és Szentségimádsásra. A Szűzanya azt mondja nekünk, hogy az ima magában nem elég. A Szentségimádsás azért fontos, hogy találkozzunk a fényel. Találkozzunk azzal, akitől az energia származik.

A Szűzanya aztán arról is tanít minket, hogy milyen fontos a szentségi élet a családban, és az is nagyon fontos a számára, hogy keresztény szolidaritásban éljünk. Valóban keresztény, krisztusi szolidaritásban.

A Szűzanya megtanít minket Jézus Szívével együtt élni. Mi is gyakran fordulunk kéréssel Hozzá és a Fiához is. Jézus, nézd, szükségben vagyok, itt van ez a család, szüksége van Rád. Mi mondtuk nekik, hogy Te vagy az Úr, hát most ne hagyd minket megsejényesülni. Add meg nekünk, mutasd meg nekik, hogy Te

Úgy tűnt volna, mintha a Szűzanyának hatalmas ruhatára lenne. Lényegében itt mindig ugyanabban a fehér ruhában jön közénk. Vannak azonban ünnepek, mint pl. május 23.-a, aztán a Karácsony, december 25.-e és december 8.-a, január 23.-a, a Józseffel kötött esküvőjének napja, amikor arany ruhát, gyönyörű szép palástot visel. De a szokásos ruhája itt mindig az a fehér, őv nélküli ruha. Nagyon nagy jelentősége van ennek. Először amikor otthon, majd később, a plébánián voltak a jelenései, megkérdezték tőlem, milyennek látom a Szűzanyát. Akkor én elmondtam, hogy fehér ruhában van. Lengedező fátyollal. És akkor megkérdezték tőlem: és az öve? És én azt feleltem, én nem látok övet. Erre ők azt mondták, milyen Szűzanya ez őv nélkül? Talán nem is a Szűzanyát láttad. Megkértem, hogy a következő alkalommal kérdezzem meg Tőle, miért jön őv nélkül. A Szűzanya elmagyarázta, hogy erre a jelenési helyre nem azért jött, hogy a királynőiségét hirdesse, hanem azért, hogy szolgáljon. Egy egyszerű ember, akár milyen kitűnő is legyen, 10 év alatt nem tudta volna mindazt létrehozni, amit Ő itt megalkotott. Fokról fokra, lépésről lépésre, akárcsak egy kirakós játékban, úgy hozott mindent létre. Ő mutatja számunkra ezt az utat. Mi hallgatunk a szavára, és dolgozunk. Imádkozva.

Itt a Szűzanya 12 titkot ad át, amiből egyelőre csak hármat lehetett közléteni. A Szűzanya azt mondta, hogy amikor az utolsó titkot is átadja, a jelenések véget fognak érni. Nem fogom látni többé így Őt. De azt is elmondta, hogy ezt követően, jóval később, egy új időszak jön el. A Szűzanya azt mondta, ez az időszak egészen Jézusé lesz, és én Jézussal fogok beszélni. Hogy az Ő szavaival éljek, Ő a mi Urunk fog vezetni téged, az én művem, bensőleg, minden nap, a legkisebb dolgokban is. Igen. 12 titok van. Minden évben két nap van, amikor a Szűzanya vagy egy profétikus üzenetet vagy egy titkot ad át. Ez a két nap március 25.-e és december 12.-e, a születésnapom.

Egyszer, emlékszem, megkérdeztem Tőle, hogy lehet, hogy ennyire szép vagy. Nem is tudtam mást kérdezni Tőle, nem tudtam kérdezni, vagy kérni semmit, amit a többiek kértek tőlem, semmire sem emlékeztem. A Szűzanya mosolyogva azt mondta: „Ha szépnek találsz, az azért van, mert szeretek. Nagyon szeretlek benneteket.” Hiszem, hogy a Szűzanya mindannyiunk Édesanyja. Egyszer így szólt: „Nagyon szeretlek benneteket. Olyan nagy szeretettel, amely képes magát a szeretetet is átfőrné, átfőrné titeket, akik Engem láttok, kik nap,

vagy az Úr. Hogy Te vagy a Fia ennek az Asszonynak, aki a Te akaratodból jön ide. Csodálatos kapcsolat van közöttünk. Jézus elmondta az üzenetekben, Én nem idegen vagyok, nem az egyházatok babácskája vagyok, Testvér vagyok és Atya, tehát az életetek középpontja is szeretnék lenni. Tehát Jézus a Szűzanya üzenetein keresztül egészen világosan szólt.

A Szűzanya az üzeneteiben azt mondta, a béke akkor fog eljönni, ha meg akarjátok keresni és fel akarjátok építeni. Sokan vannak, akik azt kérdezték Tőle, igen, a Szűzanya békét ígért nekünk, de hogyan lesz béke, hogyan építsük föl? Mindannyian hívők vagyunk, de nem tudjuk, hogyan valósítsuk meg Isten országát. Itt a Szűzanya erre is világos és konkrét választ adott. Ha nem találkoztok Jézussal, és ha nem teszitek meg, amit Ő mond, tehát nem valósítjátok meg a gyakorlatban az Evangélium szavait, akkor kedves gyermekeim, veszélyben vagytok, viharban, sőt ezer viharban. Mert a Sátán rögtön megjelenik abban a helyzetben, abban a környezetben rögtön színre lép.

A Szűzanya tudja, hogy a világon sokfelé nem akarják Őt elismerni. De azt is kijelentette, hogy el fog jutni a föld legtávolabbi pontjáig is. Azt, hogy mennyi idő kell ehhez, most mi nem tudhatjuk. Reméljük, hogy lesznek igaz tanítványai, akik segíteni fogják Őt. Sajnos vannak olyanok is, akik nem jól képviselik Őt a világban, ezek az emberek rögtön el akarják mondani a dolgokat, még a titkokat is. És rossz apostolok. Isten hamis titkárai, titkokai lesznek. Ezek az emberek csak a maguk érdekeivel törődnek. Ha valaki jól körülnéz a világban, sajnos, sok ilyen példát láthat. Mi megtanultuk, és meg vagyunk győződve arról, hogy rengeteg türelem és kitartás szükséges ahhoz, hogy Jézushoz, a Mesterhez tartozhassunk. Ezért mi kitartóan imádkozunk, várunk és tudjuk, hogy veszélyekkel teli úton járunk.

Az Élő Isten kinyilatkoztatott bölcsessége című könyvet a Szűzanya Jézussal együtt a megismerés ABC-jének nevezi. Ez a könyv több bensőséges párbeszédből áll, melyben a teremtő minden fontos kérdésre választ ad. Ezekből az írásokból, ahogy a Mester mondja: „előtűnik majd Szívemnek minden Szeretete és Könyörülete, amelynek oly mély a fájdalma beteg fiaim teljes távolléte miatt. Nemcsak ez az égi adomány lehet a megerősítése annak, hogy Én, a Kinyilatkoztatás Királya és a Világ Megmentője vagyok. Veletek együtt járok-kelek mindenkor, az „Idők végezetéig”. Megértik majd, hogy soha nem hagytam el őket, és hogy mindig kész voltam fogadni, de legfőképpen a helyes útra terelni őket.”

1993. május 20. 11.31. - Otthon

Belső párbeszéd Jézussal:

...

D.: „Jézusom, mennyi szomorúságot látok Szívedben! Kinek mondjam el ezt? Nem tehetek mindent egyedül!”

J.: „Nem kértem, hogy egyedül tedd. Te nem elmondani fogod, hanem feljegyezni, és később Könyvemben teszed közzé, mely akaratomból a „**Az Élő Isten kinyilatkoztatott bölcsessége**” címet fogja kapni.”

D.: Jézus, milyen könyv? Én nem tudom...” (Félbeszakít)

J.: „Valóban nem te, hanem Én teszem közzé a felebaráti szereteten keresztül (...) Azt mondom: »Egyetlen szót se vegyetek el Kinyilatkoztatásomból, különben haragom rettenetes lesz. « (...) Atyátok szólott hozzátok! Szenteld meg Kinyilatkoztatásom első évét.”

Aki ezt a beszélgetést végig hallgatta, és a hit üzenetét felfogta és befogadta, az igaz lélek. Az ilyen ember megérti, hogy minden mögött Isten áll. Aki körüludvarolja a lelkét. Minden ember lelkét. Én teljes szívemből remélem, hogy ez a mostani találkozásunk egy üzenet lesz. Üzenet arról, hogy a Szűzanya be akar lépni életedbe. És az életedből nyugvóhelyet szeretne készíteni Jézus számára. A többit aztán bizzuk a jövőre, hagyjunk egy fehér lapot, aztán kinek-kinek a maga idejében eljön a meghívás. És eljön majd a megtapasztalás.

Felhasznált források:

Az Élő Isten kinyilatkoztatott bölcsessége (1.-5. kötet)

Debóra interjú 2003-ban – Videó

- Mindkettő a Masszi Kiadó gondozásában jelent meg.